

15.

Lưu diễn Thạnh Phú (Bến Tre), thứ Hai ngày 7/4/1980.

Chuyến đi 11 ngày không có Đan. Năm ngày ở Thạnh Phú, xa cách nhau, tôi có dịp rảnh rang để nhận định rõ những ngõ ngách tình cảm trong một khúc quanh quan trọng của đời mình.

Hình ảnh Đan quay cuồng trong óc, tôi nhớ lại thật rành rẽ mọi lời nói, hành động cả hai đối với nhau trong những ngày qua. Tâm tư ngập tràn một nỗi buồn man mác...

Viết cho Đan.

Thạnh Phú, thứ Hai ngày 7/4/1980.

Đan yêu dấu,

Đêm nay sau ba ngày rời Sài Gòn, tại một nơi rất xa trong chuyến lưu diễn đơn độc, em viết vào nhật ký những kỷ niệm trong cuộc sống chúng mình. Em không ngu xuẩn lắm đâu, mà em cảm nhận tình yêu và hạnh phúc Đan đang mang lại, hiểu rõ mọi thứ anh hành xử và nghĩ về em. Vậy mà sao thật nhiều lúc em điên quá để đánh mất những gì đáng lẽ phải nên nâng niu nắm giữ... những điều mà trong định mệnh từ trước, chưa có người đàn ông nào mang lại thật sự và chân thành được cho em. Xin tha thứ cho em những lần em làm Đan ray rức, xin hãy hiểu em. Em có nhiều tật xấu nhưng em yêu Đan và thêm muốn mang hạnh phúc cho Đan. Và chỉ Đan thôi, em muốn dừng lại hẳn.

Chưa lúc nào em có ý nghĩ tâm thường về Đan, chưa bao giờ suy suyễn lòng quý trọng Đan. Vậy mà thật lạ, hình như có con quỷ trong em cứ khiến em muốn nổi loạn! Tuy nhiên từ nay vì tình yêu mà em cố gắng trừ diệt "con quỷ" ấy. Và em cần Đan như một sức mạnh hiệp lực để cùng làm điều đó cho em.

Đêm nay em thật nhớ Đan. Càng xa Đan bao nhiêu em càng nhận rõ giá trị đích thực của Đan bấy nhiêu và lại càng thôi thúc ý muốn ở cạnh Đan suốt đời".

*

**

Đêm cuối cùng ở Thạnh Phú, đoàn phải di chuyển ngay bằng ghe lúc 12 giờ khuya cho kịp chuyến đò qua Châu Hưng ngày hôm sau. Chuyến đi vô cùng vất vả nhưng cũng tạo nên trong tôi thật nhiều ý niệm. Cả đoàn không ai ngủ, lũ lượt gánh gồng mọi vật dụng cá nhân, kéo nhau ra bãi trống, chờ đặt chân xuống thuyền, ra khơi.

Đêm khuya, trên những phiến gỗ dài kê sát bên đò, dưới ánh đèn dầu mù mờ như trong truyện liêu trai, cùng với anh bạn chơi *trompette*, tôi ngồi nhìn bầu trời đầy sao mà nghe rung động dạt dào trong tim. Trước mắt tôi bày ra một quang cảnh rất sống động. Không

gian tối đen; chỉ còn mỗi luồng sáng ngọn đèn măng xông từ chiếc thuyền rọi tới, dẫn đường cho các anh công nhân mang từng kiện hàng ra bến. Tiếng la tiếng gọi vang lên inh ỏi. Gần đó là một gánh cháo có cái đèn dầu máng nơi đầu giống, tia sáng lập lòe lay động như những bóng ma trôi. Xa xa từ phía cuối làng, tiếng chó sủa vang như để nói cùng chúng tôi những lời tiễn biệt. Cây đa già đứng im, nhìn từng người trong đoàn lặng lẽ đi qua.

Tôi tiếc sao đêm nay Đan lại không có mặt. Cuộc sống giang hồ thật chẳng thích hợp chút nào cho sức khỏe tồi tệ của tôi. Dù vậy vang vang trong hồn luôn luôn lại là một xúc cảm lớn trước những điều mà chỉ trong cuộc sống như vậy, tôi mới thấm cảm hết được. Để rồi suốt một đêm trên ghe, cứ lảng lảng theo những ý nghĩ này, tôi chẳng thể nào tìm ra một giấc ngủ ngon.

□

Lưu diễn Châu Hưng, thứ Bảy ngày 12/4/1980

Lần thứ hai tôi tới Châu Hưng.

Có những kỷ niệm và nơi chốn mà một đời tôi vẫn nhớ. Sáu ngày ở Châu Hưng cũng là như vậy. Nơi đây, chợ được nhóm từ 12 giờ khuya đến 5 giờ sáng thì rã. Anh em trong đoàn gọi đó là "ngôi chợ ma"!

Một đêm sau khi tan hát, cùng hai người bạn trong tổ Tân Nhạc, chúng tôi đi bộ ba cây số đường làng tìm đến "ngôi chợ ma". Không gian kỳ bí rõ ràng làm tôi ngây ngất. Chợ dựng trong một cái đình, các bạn hàng ngồi dưới đất, những ngọn đèn dầu bày ra trước mặt, bóng người qua lại chập chờn... Tất cả mọi điều này kết hợp thành một hình ảnh thật lung linh sống động, làm dậy lên biết bao cảm xúc trong trái tim nghệ sĩ của tôi.

Tôi tưởng như đang đi lạc vào một ngôi chợ dưới Âm Ty mà các người bán hàng và ngay cả chính tôi đều chỉ là những vong hồn đã khuất. Trọn tâm hồn dâng cao niềm thích thú. Tôi tiếc cho Đan đã không cùng chia xẻ những gì đang nhìn thấy. Rồi tự hỏi lòng, một ngày nào bỏ đất nước ra đi, biết có bao giờ tôi tìm thấy được nơi xú lạ những tình cảm dạt dào như hôm nay đã có trong một xã rất nhỏ của quê hương?

□